

Bók til byrjunar- undirvísing í týskum

Føroya Skúlabóka-grunnur gav *Skrivligt týskt 1* eftir André Niclasen út sum royndarein-tak í 1988. Seinni hevur André Niclasen á egn-um forlagi givið út *Skriva týskt 1*, sum í grundini er sama bókin, men í eitt sindur broyttari útgávu.

Skúlabókagrunnurin hevur nú keypt tey ein-tøkini av *Skriva týskt 1*, sum enn eru á goymslu, og er nú alt upplagið

savnað á einum staðið, á Bókamiðsøluni.

Skriva týskt 1 er hóska-andi í byrjanarundirvís-ingini í týskum, fyrst og fremst í 8. flokkunum í fólkskúlanum. Bókin er ætlað næmingum, sum ongan ella næstan ongan forkunnleika hava í týskum.

Skriva týskt 1 er 56 blaðiður til stóðdar, og kostar í bókabúðunum 52,- kr. einstakið.

Aglow-vitjan úr Suðurafrika

Í døgunum 28.-30. august verður Aglow-stevna á Hotel Føroyum. Í hesum sambandi kemur Elizabeth Syre frá Cape Town at vitja. Hon talar runt um í Europa sum biblíuleari, og hon er eisini profetisk. Umframt at undirvísa hevur hon eisini skrivað bókur.

Hetta er tann 8. stevn-an av sínum slag. Ein fitt-ur partur av lutakarunum býr á hotellinum, restin býr niðri í býnum. Lutak-arnir koma úr teim ymsu Aglow-deildunum í land-inum - í Suðuroynni, Sandoyinni, Tórshavn, Vágum, Vestmanna, Skálafjørðinum og Klaks-vík. Eins og á undanfarna stevnum er eisini góð lut-

tøka til hesa stevnu - um-leið 200.

Aglow er eitt net av kvinnum við umsorgan á tvørkirkjuligum grundar-lag og er fyri allar kvin-nur. - Í dag er Aglow í 135 londum.

Ein Aglow-stevna er: Samvera, biblíu-undirvís-ing, lovpriðan, at fáa nýggjar vinir, at hjálpa hvørja aðra, at styðja hvørja aðra, at elska hvørja aðra, at biðja sam-an og at fáa lut í vísiónini um hvat Harrin vil fyri Føroyar.

Landstnevndarformaður í Føroyum er Elisabeth Hvítiklett Joensen.

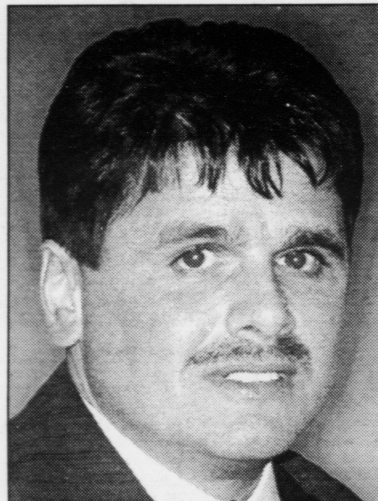
Stevnan byrjar sum

nevnt 28. august, fríggja-

dagin, kl. 19.00.

Okkara kæri sonur og beiggi Hilbert Funn

f. 4.2.62 - d. 2.4.98

Nú sita vit bara spyrjandi. Hví - hví aftur at missa okkara einasta elskaða son og beiggi. Hetta verður okkum tungt at koma ígjøgnum, men minnini eru góð.

Tey bestu minnini eru tey, at hava átt teg góði Hilbert í hesi 36 árini.

Tú hevur verið okkum ein góður sonur og beiggi, altíð glaður og smilandi, eitt lætt sinni og hjálpsamur. Heimkæmur sum fáur, tú gjørdi nógvur túrarnar at vitja, og altíð við lítla Rana sum tú elskaði høgt. Arbeiði var títt, ja, bæði úti og inni, hevði ongantíð tíð at slappa av, allar árstíðir hevði túna interessu, so sum kappróður, havhestarnir, heystfjallið, harurnar. Men títt størsta var at hava ein góðan tjans á skipi.

Góði sonur, tað bleiv so endin á tínum lívi, og fekst eina váta grøv. Havið gevur, men havið tekur. Í hesum føri tók tað nógv.

Góða Sigga og Hilbert, tað bleiv unt tykkum bara 5 mánaðir saman í hjúnabandi. Tómrúmið verður tungt ár eftir ár. Men myndarnar á vegg-inum hanga so livandi og penar og minna okk-um á títt og tykkara milda smil sum tit hava, góði Hilbert og Halla, sum ikki eru ímillum okkum meira, og sum vit nú hyggja eftir við táravátum eygum.

Vit hava mist nógv, men vit eiga nógv eftir, sum vit siga takk fyri. Gud styrki okkum øll, sum mistu okkara kæru við Sjóborgini. Ærað verður minnið um manningina.

Takk til Una Næs, prest, fyri minningar-haldið í kirkjuni yvir Hilbert her í Vestmanna.

Takk til Jónfinn og Fríðgerð, fyri tann góða døgurða til okkum øll aftaná.

Takk til Heina, fyri tey penu minningarorð tú gav Hilbert og Hallu.

Tökk fyri samkenslu - øll sum komu inn - uppringing, brøv, øll sum góvu okkum so góð-an stuðul í stóru sorg okkara, tøkk øll somul.

Góða Sigga, Jóhan og Rani

Tankarnir eru hjá tykkum altíð, góðu tit trý, tit hava mist ein góðan mann, pápa og for-syrgjara. Men Gud styrkir okkum við hesum orðum:

Lívið gevur stóra gleði og kann geva stóra sorg
Gud hann gevur okkum megi
til at liva her á fold.

Hvíl í friði góði Hilbert.

Mamma, babba og systir

Minningarorð um Lenu Danielsen

f. 28. aug. 1926 - d. 15. apríl 1998

Eg vildi fegin skrivað nøkur orð um okkara kæru systur, Lenu, en tað er ikki so lætt, tí orð eru so fátekt, tá ið tað geldur Lenu og liv hennara. Eg minnist, tá ið hon var fødd, og havi tí kunnað fylgt við henni alla tíðina.

At koma inn til Lenu, ja, tað mátti upplivast. Tað var ein slíkur friður um hana; hon sat ikki og gramdi seg ella tosaði um seg sjálva, men var altíð áhugað at spyrja um hini og taka lut í teirra gleði og sorg.

Og tó eru tað fá, sum hava havt størri grund at gremja seg, enn Lenu hevði. Hon fekk 3 børn og aðra dóttirina misti hon av sjúku, bert seks ára gamla - hon var bara sjúk einar tveir mánaðir. Og fyri fáum árum síðan misti hon bráðliga sín raska son, ið einans var 27 ára gamal. Men Lenu og Edvin tóku alt av Harrans hond og bóru tað í tolni.

Lenu hevði so góðar gávur til mangt, og t.d. hevði hon sera stóran áhuga fyri plantum. Spurdi tú hana um navnið á eini plantu, so visti hon ikki bert tað vanliga navnið, men eisini tað latíniska. Hon dugdi eisini so væl at yrkja, og hon hevur yrkt mangt bæði til samans og álvara.

Pápi sigur í eini av sínum tálum, sum eru út-komnar í bók, at tá ið hann savnaði tilfar til »Guds Fólks Songbók«, hana, sum kom út í 1952, segði hann ein dagin við Lenu: »Finn tú onkran góðan sálm, sum eg kann umseta«. »Á, eg veit ikki«, segði hon, »Is your life a shower of blessing? - hann er góður!« (á føroyskum byrjar hann: »Er títt liv ein signingarkelda?«)

Og hetta kann standa sum yvirskrift yvir alt lívið hjá Lenu, tað var ein sonn signingarkelda. Hon prædikaði ikki, men við síni umsorgan og sínum kærleika gjørdi hon lívið ljósari fyri okkum øll, sum stóðu henni nær. Um onkur segði okkurt niðurstendi um onkran, so taldi Lenu - hjá henni var ikki rúm fyri slatri, nei, hon var altíð við tí góða orðinum.

Mamma okkara bleiv jú so ógvuliga gomul og hjálparleys, so vit skiftust at vera um hana, og tað var hon sera takksom fyri, men eg haldi, at tað kendist serliga livgandi fyri hana, tá ið Lenu við síni mildu rødd og ljósa smili kom at vera hjá henni.

Heldur ikki ta síðstu tíðina, nú Lenu var sjúk og hevði nógvá pínu, var nøkur gremja at hoyra; framvegis var umhugsanin fyri øðrum fyrst hjá henni. Í 1. Tim. 6,6 stendur: »Saman við nøgdsmi er gudsóttin stórrur vinningur«, og hetta kann av sonnum sigast um Lenu, hon óttaðist Harran og var altíð nøgd.

Góði Edvin, Lis og tit ommubørn hennara, sum hon var so ómetaliga góð við, tit hava mist so nógv, og eftir er eitt stórt tómrúm, sum eingin kann fylla. Vit fata ikki, hví fata skuldi henda, men eg veit, at tit duga at taka alt av Harrans hond.

Lenu var eitt lýsandi fyriddmi fyri tykkum, sum stóðu henni næst, og fyri okkum øll.

Ærað verði minnið um okkara elskaðu Lenu.

Mia

Tøkk

Hjartans tøkk øll tit, sum á ymiskan hátt hava víst okkum samkenslu í sorgini tá kæra kona, mamma, veramma, omma og langomma okkara

ANNA NYBO

doyði og varð jarðað.

Takk til familju og kenningar, degn, prest, klokklara, sangarar, berarar og gravarar, og tykkum øll, sum á ymiskan hátt hjálptu til við jarðarferðini.

Takk fyri blómur, kransar og gávur, uppringingar og brøv.

Takk til heimahjálpinu og heimasjúkrasystrar.

Familjunnar vegna

Hans Nybo, Borgar, Ásfríð, Poul Arni,
Erhard, Marita, Erild og Mari v/familjum

Tøkk

Øllum tykkum, sum við gávum, blómum, fjarritum og á annan hátt gleddu meg á 80-ára degnum tann 4. august 98, takki eg hjartaliga.

Elin Maria Jørgensen
Miðvágur